จิตตานุปัสสนาที่ควรรู้

นำเสนอเมื่อ : 26 พ.ค. 2552

จิตตา..นุปัสสนา ข้อที่ ๑ ประการที่ ๑ คืออะไร ลักษณะที่ ๑

จิตที่เป็น "**สราคจิต**" จะไปรู้จิตอื่นได้ไหม ซึ่งในขณะที่กำลังติดข้อง แล้วไม่รู้ว่ากำลังติดข้อง เมื่อไม่รู้แล้วจะละได้อย่างไร หรือจิตหมวดแรก ก็คือ กุศลจิต ไม่ใช่ ใช่ไหม เพราะฉะนั้น "**เห็น**" จริง ดับแล้วโลภะ ความติดข้องเกิดแน่นอน ใครไม่เกิดบ้าง

ไม่มี..ใครจะให้ใครทำอะไรได้เลย แต่สภาพธรรมที่มีที่จะปรากฏ ที่สติสัมปชัญญะจะเกิด จะระลึกได้เป็นอนัตตา ไม่มีใครจะบังคับบัญชาได้เลย แต่ในการที่จะ ละโลภะ ต้องรู้โลภะ ถ้ามิฉะนั้นก็ ละไม่ได้

เพราะว่าสภาพธรรมเกิด เพราะยังมีโลภะ เพราะยังมีอวิชชา จึงต้องมีการเห็น มีการได้ยิน สัมผัส..... ต้องการทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ปรากฏให้เห็น ให้ได้ยิน กระทบสัมผัส..... นี่เป็นปกติ ใช่ไหม เพราะว่าจะหมดสภาพธรรมที่มีปัจจัย เกิดแล้วดับ ได้อย่างไร ถ้าไม่รู้ว่าสภาพธรรมทั้งหลายในขณะนี้ เกิดมีได้เพราะยังมีอวิชชาและโลภะ

เพราะว่า..การที่จะรู้จักว่า "**ทุกข์**" จริง ๆ คืออะไร ? "**ทุกข์**"

จริง ๆ คือ ไม่มีใครที่สามารถจะไปยับยั้ง การเกิดดับของสภาพธรรมได้เลย แล้วก็ยังมีความเห็นผิด ที่ไปยึดถือสภาพธรรมนั้นว่าเป็นเราด้วย เพราะว่าการดับทุกข์ ก็ต้องตามลำดับของปัญญา คือมีความเห็นถูกว่าขณะนี้เป็นธรรมก่อน ในสิ่งที่ปรากฏ ก็จะไม่ยึดถือสภาพธรรมนั้นว่าเป็นสิ่ง ๑ สิ่งใด ด้วยเหตุนี้กว่าจะหมดเยื่อใย การต้องการสิ่งที่ปรากฏ ซึ่งเป็นสังขารขันธ์ หรือสังขารธรรม จนกระทั่งสามารถที่จะทิ้งไม่ต้องการอีกต่อไป จิตจึงจะน้อมไปสู่ สภาพธรรมซึ่งไม่เกิดไม่ดับได้ เพราะการอบรมเจริญปัญญา เพื่อที่จะละความไม่ดีทั้งหมด....

ที่มา : dhammathai